

Spoznávame Bibliu

Jozua 6:1-6:27

6. KAPITOLA

Pád Jericha

Starozmluvný príbeh o páde Jericha je azda jedným z najznámejších príbehov z obdobia dobývania Kanaánu. Zastavme sa však na chvíľu pri udalostiach, ktoré k nemu viedli.

Prechod Izraelitov cez Jordán bol skutočne pozoruhodný. Jordán je v letnom období pokojný potôčik, ale v období dažďa sa premení na prudký prúd. Archa, ktorú niesli kňazi, išla pred nimi. Archa predstavuje Kristovu prítomnosť. Keď kňazi vošli nohami do vody, voda sa postavila ako hrádza. Kňazi stáli s archou na svojich ramenách uprostred rieky a všetok ľud prešiel po suchu na druhú stranu. Medzitým z rieky vybrali dvanásť pamätných kameňov.

Izraeliti sa utáborili na západnom brehu Jordánu. Sú plní očakávania! Toto je tá krajina, ktorú im Boh zaslúbil, krajina oplývajúca mliekom a medom. Toto je tá krajina, ktorú majú obsadiť. Samozrejme, ich srdcia sú rozrušené. Sú plní nádeje a radosti.

Podmienkou na obsadenie krajiny bola obriezka, ktorá bola znamením Božej zmluvy s Abrahámom. Tá zmluva obsahovala časť, ktorá sa týkala ich vlastníctva Zaslúbenej krajiny.

Ďalšiu podmienku na obsadenie krajiny predstavovalo Jozuovo videnie, v ktorom sa mu zjavil vodca Hospodinových vojev. Generál Jozua musí prijímať rozkazy zhora.

Prvým krokom pri obsadení krajiny bolo dobytie Jericha. Budeme pritom vidieť ich taktiku, postavenú na rozdelení krajiny. Porazením Jericha a mesta Aj, obsadia stred krajiny. Potom sa pohnú na juh. Zdá sa, že túto taktiku postavenú na rozdelení krajiny si odvtedy osvojilo mnoho vojenských generálov až dodnes. Rozdelili krajinu a potom ju zabrali kúsok po kúsok. Táto metóda sa využila v bojoch počas prvej ako aj druhej svetovej vojny. Avšak spôsob, akým porazili Jericho, sa už nikdy nezopakoval. Pozrime sa teda na to.

„Jericho sa pred Izraelitmi dôkladne uzavrelo. Nikto nevychádzal ani nevchádzal“ (Joz 6:1).

Jericho sa pripravilo na útok Izraelitov. Nemysleli si, že prídu tak rýchlo, ako prišli, ale uzavreli mesto a pripravili sa na útok.

„Vtedy Hospodin povedal Jozuovi: „Pozri, dávam ti do rúk Jericho s jeho kráľom i s udatnými bojovníkmi. Obkľúčte mesto a nech ho jedenkrát obídu všetci bojovníci. Toto rob šesť dní. Sedem kňazov nech nesie pred archou sedem trúb z baraních rohov. V siedmy deň obídte mesto sedemkrát a kňazi nech trúbia. Keď budú na rohoch zdĺhavo trúbiť a vy budete počuť zvuk trúb, nech všetok ľud spustí mohutný bojový pokrik. Vtedy sa mestské hradby zrúti a ľud vystúpi do mesta, každý rovno vpred“ (Joz 6:2-5).

Nadišiel deň vojenského ťaženia. Jozua sa presne riadi Hospodinovými pokynmi.

„Vtedy Jozua, syn Núna, zvolal kňazov a povedal im: „Zdvihnite archu zmluvy a sedem kňazov nech nesie sedem trúb z baraních rohov pred Hospodinovou archou.“ Ľudu povedal: „Chodte a obkľúčte mesto, ozbrojenci nech idú pred Hospodinovou archou.“ Stalo sa, ako Jozua rozkázal ľudu: sedem kňazov, ktorí niesli pred Hospodinom sedem trúb z baraních rohov, kráčalo a trúbilo, zatiaľ čo archa Hospodinovej zmluvy ich nasledovala. Ozbrojenci išli pred kňazmi, ktorí trúbili na trúbach, a zadný zástup za stáleho trúbenia kráčal za archou. Potom Jozua prikázal ľudu: „Nepokrikujte, nech nepočuť váš hlas, z vašich úst nech nevyjde ani slovo až do dňa, kým vám nepoviem: „Spustite bojový pokrik!“ Potom kričte.“ Potom rozkázal, aby obišli s Hospodinovou archou mesto. Obišli ho jedenkrát, potom prišli do tábora a prenocovali v ňom“ (Joz 6:6-11).

Mesto Jericha sa pripravilo. Na mestských hradbách boli nepochybne vojaci a pri bráne strážcovia. Vojenská generalita a jej štáb prijímajú správy z hradieb. Konečne

príde správa: „Nepriateľ prichádza.“ Jozua s izraelskou armádou pochoduje k mestu. Na začiatku sprievodu idú kňazi s archou a takisto kňazi s trúbami. Strážca na mestskej hradbe zakričí: „Už idú! Pripravme sa! Vyzerá to tak, že zaútočia na bránu!“ Všetky sily Jericha sa presunú k bráne. Sú pripravení bojovať, ak nepriateľ prekoná mestskú bránu.

Potom sa stane niečo zvláštne. Strážca zavolá: „Tuto nezaútočia. Otočili sa a smerujú k inému miestu!“ Armáda vo vnútri mesta sa teda presunie. Myslím si, že jerišká armáda pochodovala dookola popri mestskej hradbe. Z hradieb prijímajú správy: „Tu sú... tu sú... teraz sú tu.“ Namiesto toho, aby Izraeliti zaútočili, len pochodujú okolo mesta a potom sa vrátia do tábora! Jedna vec je istá: v ten večer sa kráľ a vojenská generalita zhýkli, aby zhodnotili, čo sa stalo.

„Skoro ráno Jozua vstal a kňazi zdvihli Hospodinovu archu. Sedem kňazov nieslo sedem trúb z baraních rohov pred Hospodinovou archou a cestou neustále trúbilo. Ozbrojenci šli pred nimi a zadný zástup kráčal za stáleho trúbenia za Hospodinovou archou. Takto aj na druhý deň obišli raz mesto. Potom sa vrátili do tábora. Rovnako to robili šesť dní“ (Joz 6:12-14).

Na druhý deň si to Izraeliti zopakovali. Strážca na mestskej hradbe zvolal: „Znovu prichádzajú!“ Potom Izraeliti pochodovali okolo mesta a vrátili sa do tábora. Šesť dní za sebou urobili to isté. Na šiesty deň olej na svietenie horel v jerišskom Pentagóne do neskorej noci. Izraelskej armáde vonku sa už zunovalo pochodovať okolo mesta. Podaktorí z nich možno povedali: „To, čo robíme, je hlúpe!“ Ak by ste sa spýtali Jozuu, prečo to robí, pravdepodobne by povedal: „Prijímam rozkazy od vodcu Hospodinových vojov. Robím len to, čo mi povedal, aby som robil.“

„Na siedmy deň včasráno pri východe zorničky vstali a takým istým spôsobom obišli mesto sedemkrát. Iba v tento deň obišli mesto sedemkrát“ (Joz 6:15).

Na siedmy deň teda znovu pochodujú okolo mesta. Keď urobili kolečko, obyvatelia Jericha si vydýchli, že to majú za sebou. Aj jerišká armáda urobila kolečko popri vnútorných hradbách a vydýchla si, že to má za sebou. Všetci si posadajú, aby si

trochu oddýchli. Vtom strážca zvolá: „Počkajte! Znovu pochodujú okolo hradieb!“ Izraeliti znovu pochodujú okolo mesta, potom tretíkrát, štvrtýkrát... V ten deň obišli mesto sedemkrát.

„Keď ho obchádzali siedmy raz, kňazi zatrúbili a Jozua povedal ľudu: „Spustite bojový pokrik, lebo Hospodin vám vydal toto mesto! Ľud skríkol a vtedy zazneli aj trúby. Keď ľud počul zvuk trúb, spustil mohutný bojový pokrik a hradby sa zrútili. Ľud vstúpil do mesta, každý rovno vpred. Takto zaujali mesto“ (Joz 6:16, 20).

Hradby Jericha sa zrútili. Mal som to privilegium ísť do Jericha s jedným špeciálnym arabským sprievodcom. Pracoval s Johnom Garstangom a Kathleen Kenyonovou, ktorí viedli archeologické expedície pri odkrývaní starovekého mesta Jericha. Garstang and Kenyonová sa nezhodovali v datovaní hradieb; ale to, čo ich objav potvrdil, bolo to, že sa zrútili – to bolo samozrejmé. Keďže tento arabský sprievodca pracoval s oboma expedíciami, spýtal som sa ho, čo si myslel ohľadne datovania starovekého Jericha. Prikláňal sa ku Garstangovi a to z toho dôvodu, že keď tam prišiel Garstang, nedodržiaval celkom vedecké zásady ako neskôr Kenyonová. Všetko narušil a pre kohokoľvek, kto prišiel po ňom, bolo nemožné dospieť k správne datovaniu. Nuž, to je niečo, čo si budú musieť vyriešiť medzi sebou. Mňa zaujíma len to, že Božie Slovo hovorí, že hradby sa zrútili – a dôkazy to dnes dosvedčujú. Viera veriaceho nespočíva na archeologickej lopatke. „Pre vieru padli múry Jericha, keď ich obchádzali sedem dní“ (Heb 11:30).

V tomto biblickom texte mesto Jericho stelesňuje všetko, čo je hriešne; všetko, čo je telesné, uctievanie falošných bohov; všetko, čo Nová zmluva nazýva *svetom*. Mesto Jericho ako aj všetko, čo je svetské, možno poraziť len vierou: „Veď všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera“ (1Jn 5:4). 11. kapitola listu Hebrejom svedčí o tom, ako viera pôsobila počas všetkých vekov v životoch Božích vyvolených služobníkov, keď narazili na veci sveta a prekonali ich vierou.

V jednej piesni sa spieva, že Jozua porazil Jericho. Otázka je – naozaj ho porazil? No, on ho neporazil. Vôbec nebojoval. Len pochodoval okolo mesta. Kto bojoval? Boh to

urobil, milý poslucháč. Myslím si, že akékoľvek iné vysvetlenie je smiešne. Niektorí tvrdia, že v tej chvíli, keď kňazi zatrúbili a ľud spustil bojový pokrik, nastalo zemetrasenie a pod tým otrasom sa zrútili múry. Iní tvrdia, že neustále pochodovanie Izraelitov uvoľnilo hradby a tie sa zrútili. Ak chceš, môžeš tomu veriť. Mne sa pozdáva to, čo sa píše v Božom Slove. Boh Jericho porazil a Izrael ho obsadil.

Problém mnohých veriacich je v tom, že chcú „poraziť Jericho“ a premôcť svet. Ale to, čo musíme robiť, je prijímať rozkazy od vodcu Hospodinových vojev – od Vodcu nášho spasenia.

Pozrime sa ešte v krátkosti na dve veci. Tou prvou je záchrana Ráchab.

„Dvom mužom však, ktorí vyzvedali v krajine, Jozua povedal: „Vojdite do domu neviestky a vyved'te ju odtiaľ so všetkým, čo má, ako ste jej prisahali.“ Vyzvedači teda vošli a vyviedli Ráchab, jej otca, matku, bratov a všetko, čo mala, i celú jej rodinu a ubytovali ich za izraelským táborom... Jozua nechal žiť neviestku Ráchab, jej rodinu i všetko, čo mala. Tak zostala uprostred Izraelitov dodnes, lebo ukryla poslov, ktorých Jozua vyslal na výzvedy do Jericha“ (Joz 6:22-23, 25).

Splnili svoj sľub a zachránili Ráchab spolu s jej rodinou, ktorá bola v jej dome.

Jozua vyriekol kľatbu nad tým, kto by to mesto znovu postavil.

„Vtedy Jozua zaviazal ľud touto prísahou: „Prekliaty pred Hospodinom, kto by sa dal do stavby mesta Jericha! Na svojom prvorodenom synovi položí jeho základy, na svojom najmladšom synovi osadí jeho brány“ (Joz 6:26).

V 16. kapitole Prvej knihy Kráľov sa píše, že za čias kráľa Achába bolo Jericho znovu vystavané: „Za jeho čias Chiel z Bételu vystaval Jericho. Za cenu svojho prvorodeného syna Abiráma položil jeho základy a za cenu Segúba, svojho najmladšieho syna, osadili jeho brány, a to podľa Hospodinovho slova, ktoré vyslovil Jozua, syn Núna“ (1Krl 16:34).

Na záver tejto relácie by som ešte chcel upozorniť na Boží výslovný príkaz, aby si nič z koristili nezvali pre seba, ale všetko dali k Hospodinovmu pokladu. Žiaden vojak si nič nesmel nechať.

„Mesto nech prepadne hubiacej kliatbe. Ono samo so všetkým, čo je v ňom, patrí Hospodinovi.... Len sa chráňte toho, čo je pod hubiacou kliatbou, aby ste jej sami neprepadli, ak by ste vzali niečo z toho, čo je pod hubiacou kliatbou. Tým by ste uvalili hubiacu kliatbu na izraelský tábor a uvrhli by ste ho do nešťastia. Všetko striebro, zlato, bronzové a železné predmety sú zasvätené Hospodinovi. Dáte to k Hospodinovmu pokladu“ (Joz 6:17a, 18-19).

V nasledujúcej kapitole budeme vidieť, že niekto si predsa len niečo uchmatol.